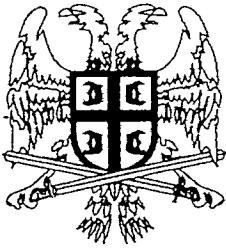

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

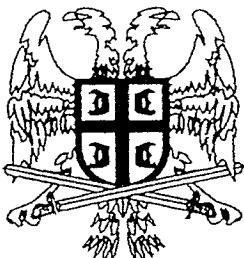
ИРИГ, АВГУСТ 2006. ГОДИНЕ
ГОДИНА XVII, БРОЈ 2588

ОПШТИНСКИ ОДБОР СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ИРИГ
ДОНЕО је једногласну одлуку да се за председника
српске радикалне странке изабере
проф. др војислав шешељ,
а за заменика председника томислав николић

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

Промоција књиге др Војислава Шешеља “СВЕДОК ОДБРАНЕ СЛОБОДАНА МИЛОШЕВИЋА У ХАШКОМ ПРОЦЕСУ”

Оснивач и издавач
Проф. др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник
Елена Божић Талијан

Помоћник главног и
одговорног уредника
Момир Марковић

Уредник издања
Тања Јовановић

Техничко уређење и
компјутерски прелом
“ШТАМПА” Рума

Редакција издања
општинског одбора
Српске радикалне
странице Ириг
Витомир Плужаревић
Стеван Ивковић
Нада Ђирић
Бранислава Малденовић
Владимир Ђокић
Роби Варга

Штампа
“ШТАМПА” Рума

Тираж
2.000 примерака

Новине “Велика Србија”
уписане су у регистар
средстава јавног информи-
сања Министарства за
информације под бројем
1104. од 5. јуна 1991. год.

28. априла 2006. године у Иригу пробудио се наговештај нове, лепше будућности коју може пружити Српска радикална странка. Сала Месне заједнице Ириг била је мала да те вечери прими све оне који су дошли на промоцију књиге проф. др Војислава Шешеља “Сведок одбране Слободана Милошевића и Хашком процесу”. Ирижани су са нестрпљењем ишчекивали да о књизи говоре најављени гости: Витомир Плужаревић, председник Окружног одбора Срема Српске радикалне странке, председници општина Срђо Комазец и Мита Аврамов, републички и покрајински посланици Лазар Чавић, Милош Дишић, Перица Косановић и Душко Николић, затим чланови Српске радикалне странке Момир Васиљевић, Бранислав Стринић и Јован Адамовић, као и професор Слободан Јарчевић.

Учесници скупа су поручили да ће победом Српских радикала ослобођена Србија дочекати Војислава Шешеља, и да се као победник над Хашким злом врати у отаџбину, јер јасно је још из сведочења у случају покојног Слободана Милошевића да ће ту монструозну политичку творевину разбити у парампарчад. Гости су, изузетно надахнути не само због онога што књига представља, већ и због целокупног деловања проф. др Војислава Шешеља на заштити интереса српског народа, говорили о сведочењу које је нација без даха данима пратила. Проф. др Војислав Шешељ је као сведок одбране у процесу који се у антисрпском трибуналу у Хагу водио против Слободана Милошевића показао да се у судници тог квази трибунала није појавио нико ко може да буде раван по начину и аргументима којима је декларисао оне који би да му суде због тога што се деценијама уназад, као председник СРС, и као врхунски инелектуалац залагао за стварање националне државе на националним просторима велике Србије.

Тужилац и судско веће у Хагу су показали неспособност, недораслост и неспремност, док је са друге стране др Војислав Шешељ дао огроман допринос у осветљавању наше новије историје.

Проф. др Војислав Шешељ:

“... Да гостодине Најс, ја се залајsem за велику Србију и увек ђу се за њу залаћаш. Ја се ње нећу одрећи, па макар и завршио свој живот у Хагу.”

Књиге проф. др Војислава Шешеља можете наручити у просторијама Општинског одбора Српске радикалне странке у Иригу у улици Војводе Путника бр. 5 (изнад Социјалног осигурања), сваког радног дана од 9 - 14 часова.

ЗАКОНИМА ПРОТИВ ЦРКВЕ И НАРОДА

Владајућа коалиција у Народној скупштини, са резервним играчем, Демократском странком, и даље руши темеље српске државности, разара традицију српског народа и што је најгоре не предузима ништа по питању заштите територијалног интегритета Србије и останку Косова и Метохије у границама наше државе.

Оно што је след неких прикривених планова светских моћника под окриљем Ватикана управо се одиграва, у прикривеној форми, пред јавношћу Србије, али овог пута проглашаваног као званични закон ове државе.

После закона о високом образовању, која је чиста креација замисли Новог доба и који кроз тзв. Болоњску декларацију доноси у Србију управо хаос у сфери високог образовања, на дневни ред долазе и закон о верским заједницама и организацијама и закон о личној карти. Оно што је била замисао масонерије и Илумината сада се полако остварује, не само у Србији већ и шире! Све се ради под директивом уласка и ЕУ која је у ствари и промотор стварања новог светског поретка. Један од кључних елемената за остварење тог циља је уништавање традиционалних религија и стварање нове, универзалне која је у ствари камен темељац светске владе, најцрњег тоталитаризма. У нашем случају, препрека која стоји на путу изградње Новог светског поретка је наша Српска Православна Црква. Управо једним оваквим законом (против кога су иначе гласали само посланици СРС) задаје се ударац у леђа СПЦ. После усвајања овог закона, сваки појединач са педесет уредно фотокопираних личних карата може основати верску организацију и то са свим, потпуно једнаким правима као и СПЦ. Просто невероватно !!! Ради јавности, у Србији је до 2005. год. (према подацима организација које се баве деловањем секта) функционисало око 320 таквих организација, које су што тајно, што полујавно деловале међу Србима, пре свега међу школском омладином. Резултати тог деловања су видљиви. Честа самоубиства, уништавања породица, суициди, велики број ментално поремећених лица, припадника секта, скрњављења цркава и храмова СПЦ... Списак је предугачак... Довољно је само једном током недеље пратити црну хронику у дневној штампи и видети колико је погубан утицај секта на наше грађане.

Оно што је такође битно поменути 90%их секта створено је у САД и оне уз њихову обилату финансијску помоћ шире идеје које имају за циљ рушење националне свести код сваког човека да би притом пропагирале идеју глобализма, слепе послушности једном човеку... Министар вера у Влади Србије уместо да штити интересе наше цркве, свим силама се трудио да допринесе бујању секта на нашим просторима. Најбољи доказ за то су честитке и похвале Министру управе од припадника тех секта, од припадника тзв конфесионалних цркава и наравно од НВО попут Кандићке, Вучо, Бисерко...

Један други закон, закон о личној карти такође је побудио велико интересовање. Наши грађани ће од јануара 2007. године имати ту част да ће њихове податке, укључујући и податке оба родитеља поседовати и Брисел, а поред основних података наћи ће се и сви остали подаци укључујући и личне карактеристике сваког појединца. Чип који ће поседовати сваки наш грађанин у личној карти биће веома користан страним изворима. Пратиће Вам кретање, знаће све о Вама, једноставно бићемо под сталном контролом "Великог брата". Док су се посланици СРС у Скупштини борили против овог закона предлажући амандмане на исти и то врло аргументовано и до крајњих граница се напрежујући да изнесу пре свега ставове народа, дотле су се остали посланици, укључујући и СПС ишчуђавали не узимајући у обзир сву опасност коју ће нам тај закон донети. На крају су једноставно гласали за усвајање овог закона.

Но, утеша грађанима Србије су свакако предстојећи парламентарни избори, на којима ће Српска радикална странка победити, а потом сuspendовати овакве небулозне законе на добробит свих грађана Србије.

ШИФРОВАНИ ТРАЖЕ УКИДАЊЕ ВОЉЕ ГРАЂАНА

Огроман је број грађана Србије био изненађен бесmisленом иницијативом шифроване странке Г17+ да се забрани деловање Српске радикалне странке. Очигледно је да се режим у Србији налази у паничном страху због жеље грађана Србије за променама. Најекстремнији припадници режима Г17+ у хистеричном страху од руке правде покушавају да спрече остварење јасне и недвосмислене воље грађана Србије који желе владу Српских Радикала. Зато се врши својеврстан притисак на правосуђе у Србији - да се забрани рад најаче и најбројније странке у Србији, странке која има поверење највећег броја грађана Србије, али не може држава да забрањује странке како траже владајуће странке!

Месец дана сакупљали су потписе за своју очајничку и бесmisлену иницијативу, ангажовали све могуће медије, незапамћену пропагандну машинерију, минорне и улизичке политичке странке, дебело преплаћене (не)владине организације и антисрпска удружења и нису успели да скупе ни толико потписа колико Српска радикална странка скупи за један дан.

Фрушкогорски манастири - Велика Ремета

Постоји предање по којем је овај Фрушкогорски манастир основао на самом почетку 14. века "сремски краљ" Драгутин.

Као Велика Ремета, манастир је поуздано забележен 1562. године. У питању су два турска документа, од којих први представља дозволу за подизање економских зграда при манастиру, а други потврду о куповини мањих земљишних поседа. Поново, манастир се помиње 1566. године у вези са мањом обновом, 1568. године када су осликане површине унутрашњих зидова и нише на фасадама и још више пута до краја 16. века. И током 17. века Велика Ремета је више пута забележена, најчешће у вези са купопродајом винограда, њива, ливада, воденица и дућана.

Црква манастир Велике Ремете подигнута је по свој прилици у првој половини 16. века и представља традиционалну једнобродну грађевину са кубетом изнад наоса и певничким просторима правоугаоног облика. На њеним зидовима начињеним од опеке и камена, налазе се један улазни и укупно пет прозорских отвора. У периоду између 1745 - 1753. године, изведени су обимни радови на усаглашавању изгледа ове старе касносредњовековне цркве са фасадама новоподигнутог барокног звоника. На тадашњем иконостасу налази се дрвени крст (са Распећем) "Нарјадис" мајсторије, изрезбарене царске двери, престоне иконе донешене из Манастира Раковице код Београда 1739. године. Поред тога у цркви је забележено још око тридесет икона различитог облика и садржине. У току Другог светског рата манастир је пострадао и бројне драгоцености чуване у њему, опљачкане су. У вези са овим Фрушкогорским манастиром треба нагласити и то да је у Великој Ремети сахрањен 1709. године, митрополит Стефан Метохијац, 17921. године монах Јеротеј Рашанин описао је свој пут у Јерусалим и тако дао први путопис наше новије књижевности. Све до краја 19. века у манастиру је чуван портрет Петра Великог, којим је овај посвећени владар даровао Велику Ремету и на тај начин крунисао многоbroјне контакте манастира са Русијом у току 16. и 17. века.

Бежећи испред турaka 1739. године овде су се преселили са свим својим драгоценостима калуђери манастира Раковица, а 1788. године и монаси манастира Вольавче. Велики ктитор Андреја Андрејевић провео је последње године живота у Великој Ремети, где је умро 1772. године, а сахрањен је у гробници коју је сам подигао у Припрати.

Све до Другог светског рата у манастиру су се налазиле (на иконостасу и припрати) четири велике иконе које су руски мајстори радили 1678. године. Велика икона Богородица са Христом, уоквирена медаљонима (17. век) познатија као Чудотворна Мајка Божја, налази се у манастиру и чува се у новој капели у јужном крилу манастирског конака.

Манастир Велика Ремета

На улазним вратима манастира Велике Ремете дочекао нас је младић, који нас је одвео до Јеромонаха о. Стефана који својом духовном снагом не одаје своје стварне године. У разговору са Јеромонахом, о. Стефаном чули смо много поучних прича из свакодневног живота, а издвајамо следеће:

"... У протеклих педесет година у свести људи дошло је до удаљавања како од Цркве, тако од Бога. Сремци су велики радници, велики људи, частан народ, али нису загрејани за цркву. Недељом су цркве празне. Некада су домаћице у српским кућама прекидале припремање ручка када чују црквено звоно и молиле за оправост јер нису стигле да оду на службу.

Данас унуци учедедове како се крсти.

Драго ми је када видим да бар унуци нису лоши. У моя детињству бака је била слушана, јер нас је учила о љубави, о Богу. У партијском систему баке су сматране за глупе јер су ишли у цркву."

... О Србији

Обе покрајне су биле у Србији пре Југословенства. Срби желе да имају једну своју државу. Треба молитви Бога да нам држава остане цела, не треба се делити."